MYGGAN

Organ för

Stockholms Syndikalistiska Ungdomsklubb

1940 | Motto: **Ungdomen för syndikalismen** | 35 öre

Anmälan.

Redaktionskommittén får härmed presentera ärade läsare ett nytt nummer av den tidigare utgivna och högt uppskattade tillfällighetstidningen MYGGAN, som nu framträder i ett större format än tidigare nummer och är fortfarande organ för Stockholms Syndikalistiska Ungdomsklubb.

I en tid, som inte tillåter en levande myggas existens på våra breddgrader utkommer vår lilla orädda tidning, som en reagens mot oförnuft, reaktion och kapitalism. MYGGAN ger en fläkt av en ljusare tid, som vi eftersträva, där "betten" ej äro dödliga och utdelade på stinkande slagfält, utan där kamratskapets och solidaritetens ljusa sommarhimmel tillåter ärligt utdelade "bett" till gagn för en sund och framstegsfrämjande utveckling.

Det är också redaktionskommitténs förhoppning att detta nummer skall läsas framförallt av ungdomen utanför våra led, och att den skall ge inspiration åt dessa ungdomar till att bli med i den syndikalistiska ungdomsrörelsen - skolan för unga revolutionära kämpar i arbetarklassens befrielsekamp.

Red. vill till sist rikta ett varmt tack till alla medarbetare, och hoppas att tidningen kommer att fylla sin uppgift i propagandan för syndikalismen, och att den även i framtiden kommer att utges.

Hälsning och handslag

Redaktionskommittén

-++++++-

U N G D O M L I G A K T I V I S M F Ö R S Y N D I K A L I S M E N !

MYGGAN

organ för

STOCKHOLMS

Syndikalistiska Ungdomsklubb

Utgiven av

en oansvarig

Redaktionskommitté

UTKOMMER SÄLLAN

MYGGAN 1940

Vår idealism.

Syndikalisterna, säga marxisterna, äro idealister och tro sig, att de kunna genomföra sin sociala revolution utan hänsyn till det historiska skeendet. Ja, en del av detta är sanning, men det är en sanning med stor modifikation. Vi förneka inte historieutvecklingen, men därför erkänna vi inte marxismens materialism, som säger, att det historiska skeendet bestämmes uteslutande av materien.

John Erikssons geni kan väl ingen förneka, utan honom hade vi kanske förtfarnade varit utan propellern, och därtill hade vi kanske stannat i utvecklingen på många andra områden. Han var en ande, som på sitt område visade, att det inte endast är materien, som bestämmer utvecklingen. Sådana andar, som Bakunin och Krapotkin ha också påverkat historieutvecklingen. De ha inte enbart varit objekt för materien, utan de ha även varit subjekt, som haft materien till subjekt.

Kapitalismen har skapat betingelser för socialismen. Men det är därmed inte sagt, att socialismen uppstår helt organiskt ur detta system. Det är klart att kapitalismen, som den nu framträder för oss, uppstått genom en växelverkan mellan ande och materie. Denna växelverkan mellan ande och materie kommer säkerligen även att gälla socialismen.

Syndikalismens "idealism" är att den tror på möjligheten av en social revolution oberoende av vad Marx' materialistiska historieuppfattning säger.

Vår tid är sådan, att den fordrar en socialistiskt medveten arbetarklass, som påverkar utvecklingen.

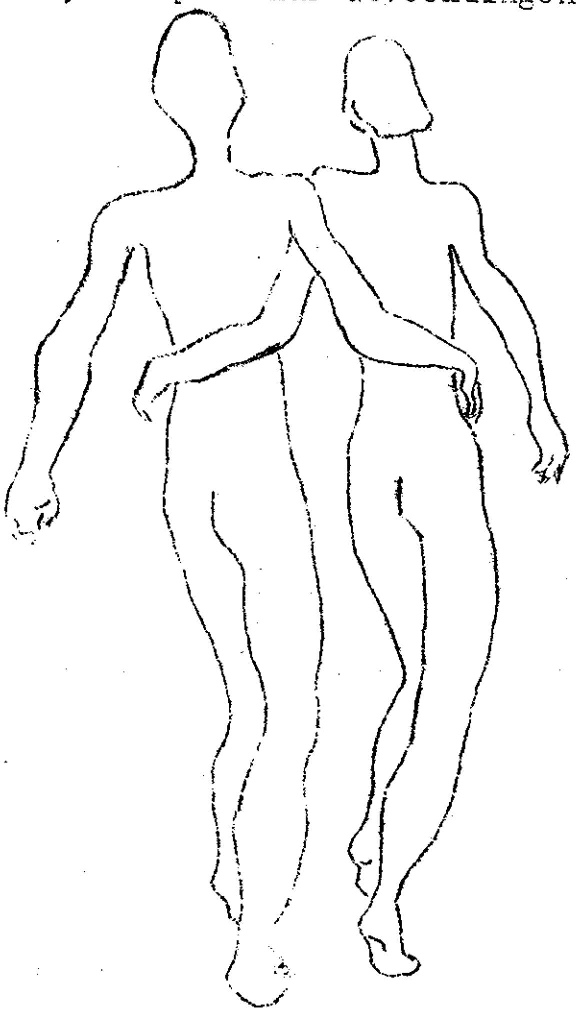

Mot ljus och till frihet...

Det är endast syndikalismen, som fortfarande står kvar på den revolutionära socialismens grundval och anvisar arbetarklassen vägen ut ur kapitalismens kaos. Syndikalismen säger inte åt arbetarna, att de skola förlita sig på parlament och entrepenörer i socialism, utan den säger: att arbetarklassens frigörelse måste vara ett verk av arbetarna själva. Det räcker inte, att vi be-

/ Forts på sid. 3 /

KAOS ELLER SOCIALISM?

År 1920 skrev Albert Jensen i sin bok,Socialiseringen,följande om kapitalismen och om det samhälleliga kaostillstånd,som var rådande efter kriget:

"Den kapitalistiska samhällsordningen - som i sig själv är kaos - framskapade krigets jättekaos, ur vilken i sin ordning uppstod det ytterligt tillspetsade samhällskaos i vilket vi nu leva.

Inom ramen av detta kaos brottas tidernas väldiga makter. Ett oartikulerat medvetande synes på väg att arbeta sig fram i alla samhällsläger - ett medvetande om den kompletta omöjligheten att i allo återvända till den gamla samhällshushållningen- eller rättare det tillstånd , som mest utmärkte sig för brist på samhällshushållning - där det producerades för profit, byttes för profit , predikades för profit, älskades för profit , idkades konst och vetenskap för profit , där en privilegierad profit var rättens underlag,där profitmoralen korrumperade allmänmoralen ,där man andades , levde och dog för profitens ideal."

Vi måste tyvärr i dag till vår stora sorg konstatera den kalla och brutala verkligheten vilken säger oss, att det "oartikulerade medvetandet" - om omöjligheten att kunna återvända till den gamla samhällshushållningen - aldrig utvecklades, utan förtvinade och dog. Det dog på grund av att man inte lät det utvecklas till ett socialistiskt medvetande. Man hade ju fosterland trots att man var"socialist",och så satt man ju i samma båt som alla andra och då måste man också ro i land båten.Man sålde det socialistiska medvetandet och anammade nationalismen och upprustningen;båten man skulle ro måste hållas flytande, och därför slängdes barlasten,socialismen,överbord.

Jensen skrev vidare:

"Ett medvetande synes nödtvunget arbeta sig fram;som säger , att den förflutna tidens gamla innehåll aldrig kan komma att fylla den nya tidens krav på nytt liv. Alla känna mer eller mindre klart nödvändigheten av en social revolution, som kan lyfta mänskligheten upp på ett högre plan, en social nydaning, som samtidigt måste vara politisk, eko- ekonomisk och moralisk."

Nu mer än någonsin - när samhällelig kaos och krig regerar världen- behövs att ett medvetande om den bankrutta kapitalistiska samhällsordningen tränger fram,och att detta inte förfuskas utan utvecklas till ett socialistiskt medvetande. Den syndikalistiska rörelsens självklara plikt ligger i att utveckla och kanalisera ett socialistiskt medvetande,som leder bort från kaos - mot den sociala revolutionen. Denna uppgift kräver organisation, upplysning och åter organisation. En självständig arbetarklass,organiserad syndikalistiskt, kan övervinna kapitalismens kaos och måste även göra det om vi inte för alltid skall förbli slavar.

Klubbordföranden har ordet.

Även undertecknad måste väl skriva något i klubbens egen tidning. Redaktionskommittén har sagt att vi skall skriva,och då är det väl bäst då för nej-sägandet gillar vi ju inte. Bara jag visste vad jag skall skriva om.

I alla fall vet ni klubbkamrater, att i nya styrelsen är majoriteten flickor.Och nu vill jag att ni inte begär något övermänskligt av oss. Vi lovar göra vårt bästa, men det kan naturligtvis aldrig bli riktigt bra om inte alla medlemmarna hjälps åt i solidarisk samverkan. Det är inte bara styrelsen,som skall jobba för klubben, utan det skall alla göra. Om vi alla hjälps åt då kan också vår klubb bli en mönsterklubb, å det tycker jag att Stockholms

/Forts. på sid.6 /

AJ, AJ, VAD DET STICKS!

Jag är en liten Mygga jag
som suger andras blod...

Ja om man det vore ändå! Då skulle jag genast på ögonlocket vispa iväg till Hitlerien och Stalinien samt i förbiflyckten även besöka Mussolinien. Vad jag skulle göra där? Ha,ha,vad det stacks! Jag skulle naturligtvis sticka tre herrar, vilka upphöjt sig själva till historiens största blodsugare. Sticka dem så pass djupt så att de inte skulle orka suga mera blod. "Han kunde inte suga, blott tappa kunde han",för att surra poetiskt.

Men jag skulle inte fråga Per Albin om lov till den flygturen. / Obs! Har intet med tur för Flyg att göra./ För bara en sån fråga skulle göra det,att PA skulle känna sig stucken, snar -stucken kan man då säga. Och så mycket som det stickats här i landet, kan det vara onödigt att Per också ska börja med det. Jo, om han ville sticka med Wenner-Gren härifrån, så skulle jag säga: "far och flyg!" Vilket kunde uppfattas så att både far-av ordet fader-och Flyg skulle snurra iväg. För övrigt så har visst den riktigt ökände Lede flugit i PA och hans med-demokrater. De har plötsligt blivit så demokratiska att de ordnar koncentrationsläger, där kämpar för demokratin instoppas utan dom och rannsakan. Men vi ska hoppas att de biter sig i tummen på det tilltaget. Att de sticker sig riktigt grundligt och att såret kommer dem att tappa allt blod.Deras demokrati är nu så blodfattig,så man förresten kan befara att de stuckits av den bruna bacillen / latin: pestilensium dilerium Hitlerius /.

Jag är en liten Mygga jag.... men liten Mygga sticker ofta stor elefant, som ordspråket säger.Och därför ska jag leverera ett litet stick på den hornhudade Stalins svenske Gårdvar Hjorvard Johansson i "Likadan i Dag" samt i förbifarten ge honom ett gott råd: fråga en viss landsfisk - en slags polissyssloman som flyter ovanpå - efter Pilarskis adress. Så att Hjorvard kan få tillfälle att handla en Gangsterpistol till billiga rubler. Visserligen kommer Pilarskis pistoler från Hitler, men så här i förbrödringens och kusineringens dagar kan det väl vara hugget som stucket. Högg det? tovaritscht Hjorvard.

Jag är en liten Mygga jag,men det har jag visst skrivit förut. En sanning blir dock aldrig uttjatad, så förlåt mitt surr i spalterna! Men erkänn att Myggan är en utmärkt tidning trots att den tillkommit på s.k. mellanstick uppe på expeditionen. Ja, dom pojkarna, vad dom kan! Tänk om det var vi - jag och de andra pojkarna med tillhörande flickor - som satt på taburetterna! Då skulle vi kasta ut både taburetterna och hela statsapparaten och låta folk vara människor. Jag kan bara inte få i min ettriga skalle hur det kan komma sig, att inte Per Albin och hejdukar kommit på en sådan sak! Att låta folk vara människor, det ligger ju så snubblande nära.Inte sant,herrar vederbörande? Jaså,ni hör inte. Nå,då får vi alla små ettriga Myggor samlas till en All-surr-kör och surra på så att det hörs ordentligt. Då ska ni se att alla dessa sabotörer av demokrati och människovärde ska trilla av pinnen, som uppstoppade höns och andra fjäderfä. /OBS. Fjäderfä uttalas gärna Fähund, allt efter behag och sinnesstämning./ Men nu ska jag surra till andra marker,jag är nämligen så att säga s u g e n, riktigt utsugen, precis som vi alla här i Myggans vän-krets.Dessutom är jag kaffe-sugen. Och tappar därför kåseri-sugen.

Med högaktningsfullt surrande,

Rube von der Mygga

K A O S E L L E R S O C I A L I S M ?

År 1920 skrev Albert Jensen i sin bok,Socialiseringen,följande om kapitalismen och om det samhälleliga kaostillstånd,som var rådande efter kriget:

"Den kapitalistiska samhällsordningen - som i sig själv är kaos - framskapade krigets jättekaos, ur vilken i sin ordning uppstod det ytterligt tillspetsade samhällskaos, i vilket vi nu leva.

Inom ramen av detta kaos brottas tidernas väldiga makter. Ett oartikulerat medvetande synes på väg att arbeta sig fram i alla samhällsläger - att medvetande om den kompletta omöjligheten att i allo återvända till den gamla samhällshushållningen- eller rättare det tillstånd , som mest utmärkte sig för brist på samhällshushållning - där det producerades för profit, byttes för profit , predikades för profit, älskades för profit , idkades konst och vetenskap för profit , där en privilegierad profit var rättens underlag,där profitmoralen korrumperade allmänmoralen ,där man andades , levde och dog för profitens ideal."

Vi måste tyvärr i dag till vår stora sorg konstatera den kalla och brutala verkligheten vilken säger oss, att det "oartikulerade medvetandet" - om omöjligheten att kunna återvända till den gamla samhällshushållningen - aldrig utvecklades, utan förtvinade och dog. Det dog på grund av att man inte lät det utvecklas till ett socialistiskt medvetande. Man hade ju fosterland trots att man var"socialist",och så satt man ju i samma båt som alla andra och då måste man också ro i land båten.Man sålde det socialistiska medvetandet och anammade nationalismen och upprustningen;båten man skulle ro måste hållas flytande, och därför slängdes barlasten,socialismen,överbord.

Jensen skrev vidare:

"Ett medvetande synes nödtvunget arbeta sig fram,som säger , att den förflutna tidens gamla innehåll aldrig kan komma att fylla den nya tidens krav på nytt liv. Alla känna mer eller mindre klart nödvändigheten av en social revolution, som kan lyfta mänskligheten upp på ett högre plan, en social nydaning, som samtidigt måste vara politisk, ekoekonomisk och moralisk."

Nu mer än någonsin - när samhällelig kaos och krig regerar världen- behövs att ett medvetande om den bankrutta kapitalistiska samhällsordningen tränger fram,och att detta inte förfuskas utan utvecklas till ett socialistiskt medvetande. Den syndikalistiska rörelsens självklara plikt ligger i att utveckla och kanalisera ett socialistiskt medvetande,som leder bort från kaos - mot den sociala revolutionen. Denna uppgift kräver organisation, upplysning och åter organisation. En självständig arbetarklass,organiserad syndikalistiskt, kan övervinna kapitalismens kaos och måste även göra det om vi inte för alltid skall förbli slavar.

Klubbordföranden har ordet.

Även undertecknad måste väl skriva något i klubbens egen tidning. Redaktionskommittén har sagt att vi skall skriva,och då är det väl bäst då för nej-sägandet gillar vi ju inte. Bara jag visste vad jag skall skriva om.

I alla fall vet ni klubbkamrater, att i nya styrelsen är majoriteten flickor.Och nu vill jag att ni inte begär något övermänskligt av oss. Vi lovar göra vårt bästa, men det kan naturligtvis aldrig bli riktigt bra om inte alla medlemmarna hjälps åt i solidarisk samverkan. Det är inte bara styrelsen,som skall jobba för klubben, utan det skall alla göra. Om vi alla hjälps åt då kan också vår klubb bli en mönsterklubb, å det tycker jag att Stockholms

/Forts. på sid.6 /

INSÄNDARAVDELNINGEN.

Ett ögonblick, redaktörn...

Jag sökte lä för livets hårda storm
på denna nervklinik. Jag är abnorm.

Jag är abnorm. Hör, broder, vad som hänt.
En natt i fyllan blev jag abonnent
på någonting som kallas Ny Dag,
och flitigt varje morgon läste jag.

Så småningom, jag visste inte hur,
begreppets alla skruvar ramla ur.
Svart blev vitt som snö och vitt blev svart
och med logiken kom jag inget vart.

Likt Gustav Adolf miste jag min form
och blev med tiden ganska abnorm,
och för att åter bliva riktigt klok
jag köpte en stalinsk läsebok.

Då bröt det ut för fullt en vacker kväll.
På krokig arm jag hängde i ett spjäll
och till röd front jag knöt min högra fot
och skrek hurra för kejsar Linderoth.

Jag sökte lä för livets hårda storm
på denna nervklinik. Jag är abnorm.

Axberg.

/Forts. från sid. 5 /

klubben skall bli.

Ingen skall skrika nej -om inte verkligt skäl för avsägelse finns - då hon eller han blir föreslagen till något uppdrag-å uppdrag brukar ju inte fattas.

Detta är alltså vad jag önskar: Att klubben skall bli en verklig mönsterklubb där vi alla gemensamt känner ansvar i arbetet, och även när vi samlas för att roa oss.

ALLTSÅ: Alla med i arbetet för klubben och syndikalismen.

Vera.

Hur skulle det se ut...

om P.A. Hansson var kung och Gustav V statsminister?
om Hitler satt i koncentrationsläger och Göring på sinnessjukhus?
om Sven Lasse Linderoth blev diktator, och Hjorvard Propagandakommissarie i Sovjet Sverge?
om Sven Hedin blev antireaktionär.
om alla medlemmar inom klubben skulle vara aktiva?
om även Du skulle göra en insats för klubbens expantion?

--&&--

ARBETARKLASSENS BEFRIELSE MÅSTE VARA DESS EGET VERK!

DET STUNDAR EN HÅRD TID.

Statens makt växer för varje dag hotande att kväva all frihet. Vapenskramlet kommer hotfullt närmare, överröstande alla krav på rätt, sanning och humanitet. Den ena tvångströjan efter den andra tillverkas i riksdagen där som bekant folkets vilja skall komma till utryck. Sålunda har folket fått bl.a. munkorg, som de så lidelsefullt längtat efter. För en väluppfostrad medborgare i folkhemmet gäller det alltså att sitta vackert och se snäll ut inför dressyrkonsterna.

Detta kan inte den frihetliga arbetarrörelsens anhängare acceptera. Vi måste hävda vår rätt till opposition mot allt förtryck vare sig det kommer utifrån eller inifrån. För oss gäller det att hålla frihetens fana högt, att bevara vår andliga självständighet och vår tro på människans rätt till frihet. Den tiden kanske kommer då demokratin upphört att vara demokrati, och då ställes frihetens vapendragare på hårda prov.

Reaktionens framfart kräver stärkandet av vår inre solidaritet och vår kampberedskap. Vi får aldrig svika frihetsidéalen, ty den dagen kommer då folken tröttnat att omgärda sig med taggtråd. Då man krossat alla vrålande diktatorer och gjort upp räkningen med kapitalismen och dess följeslagare militarismen kommer våra idéal att bli till nytta.

Erasmus.

/ B. Traven. /

"Ingen diktator kan befalla, där det inte finns någon vilja att lyda honom. Piskor, fängelser och dödsstraff ha sina tränga gränser: ty viljan att trotsa, viljan att motstå våldet är oändligt mycket starkare än viljan att angripa eller viljan att utöva våld. Därför kan ingen diktator någonsin slutföra sin diktatur. Alltid måste han överlåta den åt efterföljare, vilka förkvävas av hans diktatur."

V I T S D I A L O G

mellan

Pessimyggan och Optimyggan.

- Vad du slokar med vingarna, Abram!

- Undra på det, Lude, så vingligt somhela läget är.

- Surra inte så pessimyggiskt, lille Abram, Läget har kommit in i ett dödläge, men det överlever nog, surr, surr.

- Ja, det kan du surra, men jag ser allting i svart, jag!

- Nå, varför skulle du inte det, när Per Albin tycks se alltin i brunt.

- Säjer du det, Lude. Ja, ja, när han tog från sin demonstrationsskjorta häromdan, så märkte han att den var så färggrann....

- Va den då? Men då ska du se att Hitler protesterar och skjortfabriken får åtal av Per Albin!

- Ja, visst får den det. Undrar du sen på att jag ser allt i svart.

- Men vad angår skjortan dej? Du vet väl sen gammalt att sossarnas skjortor har den egenskapen att det röda tar slut där magen börjar!

- Usch, Lude, tala inte om magen!

- Åjo, men vet du vem som har den största magen?

- Nej då, hur skulle jag kunna veta det!

- Jo, ser du är de svenska sossekraterna. För de har mage till att ordna koncentrationsläger i " vårt" land.

- Ja, ja, så svart allt är!

- Nej då, Abram, svart är det inte. Men brunt!

- Ja, se jag är ju färgblind.

- Det gör inget, tänk då på de stackars sossarna, dom är ju totalt blinda, för undfallenhetens faror.

- Falla undan, ja! Det får en min sann lära sig.

- Sörj inte för det du, det finns dom som blir tvugna att falla fram, därför att dom gräver sin egen grav.

- Vilka då? Menar du att de svenska sossedemokriterna gräver....,

/ Forts. på sid.8 /

[illegible]

Jag hade åsett striden mellan en syndikalist, brukets fjärdingsman och distriktets landsfiskal. Det var första maj 1915. För första gången sedan organisationen bildats, skulle syndikalisterna deltaga i manifestationerna, som tidigare endast de socialdemokratiska politikerna skött om på bruket. Syndikalisternas framträdande hade satt myror i huvudet på både bolagsledningen och politikerna, som i andanom sågo sig avslöjade, som de drängar åt borgarna de voro.

Syndikalisterna skrädde inte på orden. Klasskampen hade gått in i ett nytt skärpt skede. Järnhälens krafter förstärkta med de förrädiska politikerna, som sade sig företräda arbetarnas intressen i de instutitioner de blivit invalda i av de lurade arbetarna, hade mobliserat sina resurser, och för dem gällde det nu att kväsa syndikalisterna.

Anfallet hade inletts av en ingenjör på bruket. Han bröt sig in hos en arbetare, som för tillfället var ute på arbete, och stal en fana avsedd att bäras i demonstrationståget första maj. Kamraterna hade dock tillverkat nya fanor, däribland en på hotande svart färg med vit text: "Ned med detta förbannade tjuvsamhälle" stod det på ena sidan, och "Vi fordra arbete och bröd" på den andra. Fanorna, burna av stridslysta unga syndikalister, hade landsfiskalen försökt att lägga beslag på, men misslyckats. I ilskan häröver hade fjärdingen och fiskalen i förening lyckats lägga beslag på en enskild syndikalist, mitt under det att han höll på med flygbladsutdelning.

Här inträder min fjortonåriga parvel i historien, och från och med nu var även jag en av kämparna. Den anhållne kamraten kämpade för att slita sig från poliserna, men utan framgång. För poliserna gällde det att fråntaga honom den stora flygbladspacken. Jag såg hur de vunno mer och mer. Då ingrep jag. Snabb som tanken var jag framme, ryckte åt mig hela packen och sprang, sprang, kamrater, som jag aldrig någonsin tidigare sprungit. Jag hade räddat flygbladen! Mitt inre var i fullt uppror, och jag kände hur känslan av stolthet fick makt med mig. Det var ohyggligt spännande att ingripa i polisens arbete och fullständigt omintetgöra deras avsikter. Ty, sedan de med egna ögon kunnat konstatera, att den anhållne kamraten inte längre hade några flygblad, måste de ju släppa honom. Han hade aldrig i livet delat ut några flygblad. Det var alltså min första handling som proletär mot kapitalistsamhället och dess gårdvarar. Tre år senare ingick jag fullt medveten i SAC. Det som sedan inträffat är en mycket brokig och lång historia, som emellertid icke nu skall skrivas.

Antonio.

+++++

/ Forts. från sid. 7/

- Ja, nu har dom plöjt och gödslat så länge att dom blivit över- och måste gräva en latringrop....
- Ha, ha, och faller själva därisom ordspråket säger!
- Just det, ser du nu, du blir ju allt mer optimyggisk, Abram.
- Jag? Nej då, jag är så nere, så nere och blir aldrig uppåt.
- Det blir du visst det. Titta dej bara omkring! Hör du inte stockholmska ungsyndikalister surra omkring dig?
- Jo då, dom skriker om att störta tjyvsamhället.
- Just det. Det är fina q det.
- Jaså.
- Inte jaså, utan - det kan du ge dej Djäderkulen på!
- Vet du då inte att Staten vill avskaffa svärjandet?
- Jo då, men då blev jag så förbannad att jag svor en hel rad.
- För det är då så likt staten: först ställer dom till med en massa jäkelskap, beredskapsinkallelser, prisfördyringar och sånt. Sen förbjuder dom en att svära över eländet!

/ Forts. på sid. 9 /

I pressläggningsögonblicket fick vi ett meddelande fran ett mycket tillförlitligt hall att /hör och häpna/ hustrun till den inom köpingen mycket kända /och för all del okända/ köpmannen Girigson nedkommit med femlingar vilket med tanke pa fru Girigsons höga alder far anses som en enastaende prestation. Och dessutom som köpmannen vid tidem omkring de veckor tillverkningen torde ha tagit sin början befann sig pa resa i utlandet. Detta förutsätter att fru Girigson astadkommit underverket med uteslutande med egen hjälp ty att ifråsatta att hon av nagon utanför äktenskapet staende person fatt en handräckning maste pa grund av hennes myckna arbete i föreningen "Fram för höjning av moralen" anses fullkomligt uteslutet. Vi skall med anledning av denna högst märkliga händelse göra vetenskapen uppmärksamma pa det inträffade, vilket vi förmodar fru Girigson ej har nagot emot.

Tittet.

===§§§===

/ Forts. fran sid. 8/

- Staten ja, häromdan sag jag att Aftonlövet rakat ut för att säga sanningen.
- Det menar du inte?
- Jo, de skrev om staten, men tryckfelsnisse skrev "saten".
- Det tycker jag vi instämmer i!
- Det gör vi. Surr, surr....

Avlyssnaren.

===&&&===

LIVET OCH LAGEN.

Da inga nya röster talte mera, gjorden I av gamala ord en lag; där livet stelnar upptornar sig lagen.

Friedrich Nittzsche.

BJÖRKLUND OCH HANS GODA VILJA.

CENSUR

Amen.

Notis.

Redaktionskommitt'en för MYGGAN har för avsikt att bygga sig ett skyddsrum, enär den fruktar att Dagens Nyheter och den övriga pressen kommer att bombardera kommitt'en - - med frågor om hur man bär sig at för att redigera en så förbaskat bra tidning.

--&&--

Rättelse.

Tryckfelsnisse, som eljest är mantalsskriven i Aftonbladet, har behagat besöka MYGGANS redaktion. Da "sättaren" skrev ned Rubens kåseri: "Aj vad det sticks" blev det sadan flyktt över honom att han stavade flykt med "ck". Antagligen var det för att alla skulle se "c" och inte spara den bokstaven som betyg at denna utmärkta tidning.

--&&--

Ordspråk.

Det var det svinaktigaste jag hört, sa suggan da hon lyssnade på Hitler i radio.

BLIV MED I SYNDIKALISTISKA UNGDOMSFÖRBUNDET

STOCKHOLMS SYNDIKALISTISKA

UNGDOMSKLUBB

avhåller

MÖTE

VARJE TORSDAG

I

KLARA FOLKETS HUS-PELARSALEN